

HET DEUTZEN HOFJE

door I. H. van Eeghen - een overdruk uit maandblad Amstelodamum april 1960

Amsterdam telt vele hofjes en daarvan spant het Deutzen Hofje stellig de kroon. Het werd in 1694-1695 gebouwd als uitvloeisel van een testamentaire beschikking van Agneta Deutz, die drie jaar eerder was overleden. Agneta Deutz had twee echtgenoten gehad, beiden aanzienlijke Delftenaars, Gerard Meerman en Zacharias van Beresteyn van Hofdijck, en bij haar sterven was nog een van haar kinderen, Jan Meerman, in leven. Dit nu is zeer merkwaardig, want vrijwel alle voornamere hofjes zijn gesticht door kinderloze personen.

DOMUS ALIENIS PAUPERIBUS multorumque usu. *Het DEUTZEN HOFJE op de Bruse Gracht, tusschen*
enata, juffr. AGNETIS DEUTSIAE decessata, anno 1694. op de Spiegel- en Vroel-straat, gesticht in het jaar 1695.
P. Schenck del. et sculp.

Op die manier immers konden zij hun naam doen voortleven en iets van zich zelf voor het nageslacht bewaren, in de portretten en familiestukken in de regentenkamer. Waarom echter heeft Agneta Deutz haar enig kind alleen de legitieme portie gegeven - dat was een derde van haar vermogen - en haar verdere bezit nagelaten voor dit Hofje, thans nog een pronkstuk uit de 17de eeuw?

Het bleek alles zwart op wit te staan, maar het is een lange geschiedenis, te lang om in dit maandblad te vertellen. In het eerstkomend jaarboek zult U erover kunnen lezen. Het is een ware tragedie, die Agneta Deutz haar laatste vijftien levensjaren verbitterd deed doorbrengen, ver van haar zoon.

Na de dood van haar tweede echtgenoot verhuisde zij van Delft naar Amsterdam en betrok daar haar geboortehuis, de Ster op de Keizersgracht, vlak naast het bekende Huis met de Hoofden.

Boven: Agneta Deutz op zeventienjarige leeftijd, door een onbekende schilder.

Links: Gravure van het Deutzen Hofje ± 1710, uit 'Afbeeldinge der voornaamste gebouwen van Amsterdam' door Petrus Schenck.

Men zal zich herinneren, dat wij enkele jaren geleden bij een excursie naar dit laatste huis ook daar in de benedengang even een kijkje namen. Op 26 oktober 1691 ondertekende Agneta Deutz in dat huis haar testament en op 27 oktober het codicil, waarbij alles omtrent het Hofje werd geregeld. Enkele maanden later, op 13 februari 1692, stierf zij, 59 jaar oud. In de regentenkamer van het Hofje, dat volgens haar wens haar familienaam draagt, hangt haar portret als jong meisje in achtkantige lijst en daartegenover

Boven: Agneta Deutz in haar zevenentwintigste levensjaar, vermoedelijk geschilderd door Luttichuys, met entourage door M. d'Hondecouter. Schoorsteenstuk in de regentenkamer van het Deutzenhofje.

Rechts: Regentenkamer met boven de schoorsteenmantel het bovenstaande portret.

in het stuk in de 'geschilderde' marmeren schoorsteen ziet men haar als jonge vrouw, met een papegaai. Een derde beeltenis van de stichteres ontwaart men op de zilveren begraafpenning, die zijzelf reeds voor haar dood liet slaan, het afgemat lichaamlijk overschot, het einde van een moeilijk leven.

Zo groot was het kapitaal, dat zij naliet, dat haar executeuren niet alleen het door haar ontworpen Hofje op royale voet konden laten optrekken, maar dat er ook heel wat overbleef, zodat de rente ruimschoots voldoende was voor het onderhoud van het voorgebouw aan de gracht, waarvan een huis werd verhuurd, en van de twintig kleine huisjes, ieder van twee kamers, een kelder en zolder, en bovendien nog voor de ondersteuning in geld en in

natura van de 20 bewoonsters van die huisjes.

Agneta Deutz zelf wees een aantal geliefde familiestukken aan, die haar executeuren op het Hofje moesten plaatsen. Bovendien mochten die executeuren nog van allerlei anders uit het huis de Ster nemen, dat zij geschikt voor stoffering en meubilering achtten. In de allereerste plaats waren dat portretten om de muren te sieren. Niet alleen de twee portretten van haar zelf, maar ook die van haar beide echtgenoten ziet men daar. Dan kwamen van het huis de Ster naar het Hofje een aantal portretten van Van Mierevelt van voorvaderen Meerman en hun vrouwen. Alle portretten van de Van Berestejns keerden daarentegen terug naar die familie en de portretten van de familie Deutz gingen

naar Agneta's eigen neven en nichten. Die zoekt men hier dus tevergeefs. Tenslotte had Agneta Deutz nog twee blijkbaar zeer geliefde stukken voor het Hofje bestemd, Jacob en Esau en een Biddende Tronie, en zo hingen er aanvankelijk in de regentenkamer twaalf schilderijen. Dan kwamen ook op Agneta's verzoek de spiegel met in de lijst haar initialen, de rijke zilveren lampet en schotel met het wapen Meerman, de gedreven zilveren specerijdoos met de wapens Meerman-Deutz en twee lepels erin, de zware zilveren kandelaars met het wapen Meerman, het snuiterbakje met de twee snuiters met de wapens Meerman-

Boven: Zilveren kandelaars en gedenkbordje. Familiestuk, dat na Agneta's dood in de regentenkamer geplaatst werd.

Links: Idem deze zilveren lampetkan met schotel.

Deutz en nog wat kleinere stukken naar het Hofje. Men ziet het hier ook al weer, net als bij de portretten, het wapen Deutz komt vrijwel alleen tezamen met Meerman voor en het wapen van Beresteyn alleen op een geschilderd wapenbord van 1677. De drie wapens, de twee gekruiste houwelen van Deutz in het midden, en de beren van Van Beresteyn en de meerman van Meerman terzijde, prijken echter wel gezamenlijk in de voorgevel van het Hofje.

Ook de meubels, de fraaie tafel en stoelen voor de regentenzaal en de eenvoudigere voor het kantoor beneden, de behangsels (die

Boven: Binnenhof van het Deutzenhofje.

Rechts: De gevelpartij van het Deutzenhofje aan de prinsengracht.

er natuurlijk niet meer zijn) en een koningshouten kabinet had Agneta Deutz zelf voor het Hofje aangewezen. Verder kozen de executeuren nog het een en ander ter aanvulling, zoals een koperen kaarsenkroon met de wapens van Amsterdam, van Deutz en van Coymans, de koe van Agneta's moeder. Met het oog op de jaarlijkse regentenmaaltijd, die de stichteres had ingesteld, deden zij een ruime keus uit het Japanse servies en uit de fraaie roemers en fluitglazen. Van dit alles is nog veel bewaard. En zo bleef het Hofje jarenlang ingericht, als een waardige voortzetting van het huis de Ster.

In de tweede helft van de 18de eeuw kwam echter opnieuw een stroom van schilderijen naar het Deutzen Hofje. In 1771 overleed

de schatrijke juffrouw Bors van Waveren in het tegenwoordige burgemeestershuis op de Herengracht, dat in 1672 was gebouwd door haar grootvader Paulus Godin en zijn vrouw, Catharina Hattingh. Het huis moet een soort familiemuseum zijn geweest met wat portretten van de Bors van Waverens en vele portretten van allerlei Godins.

De enige erfgenaam van juffrouw Bors van Waveren was haar zusterszoon, Mr. Cornelis Deutz van Assendelft, een van de regenten van het Deutzen Hofje. Hij was het waarschijnlijk, die uit het oude familiehuis, dat voortaan verhuurd zou worden, al die portretten en nog enkele andere familiestukken naar het Deutzen Hofje liet overbrengen. Voortaan hingen de muren van de regentenkamer, van het kantoor beneden en van de kamer aan de overzijde van de ingang vol met portretten.

Intenslotte hebben nog een aantal beeltenissen van 19de eeuwse regenten en regentessen op het Hofje een plaats gevonden, voornamelijk in het trappenhuis. Daarbij is ook het aardige gezicht op de Keizersgracht bij de Amstel, waar het huis van de familie Deutz lag, dat Zeuner in 1775 met goud op glas etste.

Ook hebben latere regenten enkele meubelen in het Hofje ge-

plaatst en een grote, waarschijnlijk even fantastische als indrukwekkende stamboom van de familie Deutz en nog twee minder romantische wapenborden van henzelf voor het Hofje laten maken, alles in de tweede helft van de 19de eeuw.

Zo heeft elke generatie hier zijn sporen achtergelaten, maar de hoofddruk, die elke verraste bezoeker in de regentenkamer opdoet, blijft toch nog altijd die van het interieur van de rijke laat 17de eeuwse koopman. En dat hebben wij te danken aan de beschikkingen van Agneta Deutz.

I. H. v. E.

Dit artikel werd eerder gepubliceerd in het maandblad Amstelodamum, 47ste jaargang, april 1960.

Theo Bakker's Domein

Op deze site vindt u makkelijk leesbare maar toch informatieve verhalen over de ontstaansgeschiedenis van Amsterdam. Ze zijn onderverdeeld in rubrieken als Middeleeuwen, godsdiensten, nijverheid en handel, transport, openbaar vervoer, haven, watermanagement, stadsuitleg, annexaties, verkeersdoorbraken, chroniquers en allerlei andere zaken.

Klik hier voor een overzicht van alle PDF's op deze site

